

højtærede Handelsminister skulde paa dette Punkt have fastholdt sin tidligere Taktik: ikke at afskære sig nogen Mulighed. Naar den højtærede Handelsminister i Stedet for siger, at alle saadanne Spørgsmaal, som maatte opstaa — altsaa indenfor denne Industri eller indenfor andre —, vil han henvise til Toldloven, gaar han saa ikke ind i den samme Blindgade, hvori mangik, da man ved at henvise disse Spørgsmaal til Toldloven i Aar søgte at raade Bod paa de kritiske Tilstande? Thi i Aar gjorde man jo det samme, paa et vist Tidspunkt henviste man Spørgsmaalet til Toldloven, og de Konservative accepterede denne Henvisning til Toldloven paa samme Maade, som det ærede Medlem Hr. Drachmann accepterede den nu i Dag. Man accepterede den med en vis glad Forhaabning, da man forrige Gang henviste dertil. Den samme glade Forhaabning var til Stede hos det ærede Medlem Hr. Drachmann nu, og jeg forstaar saa godt, at han stadig sætter sit Haab til, at man fra Venstres Side skal drive ind i den Politik, som efter hans Opfattelse er den rigtige: Toldprotektionisme. Jeg tror, det er fuldkommen rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Stauning sagde paa dette Punkt, og hvad vi for vort Vedkommende har sagt: Kriseforanstaltninger for sig, Toldlov for sig. Derfor var vi ogsaa, da Toldlovshandlingerne var naaet til det Punkt, at alle erkendte deres Stranding, villige til at opfordre Toldudvalget til at bede Regeringen om at foreslaa Kriseforanstaltninger, og derfor vil vi ogsaa nu, da disse Kriseforanstaltninger er foreslaaet, undergive dem en hurtig og velvillig Behandling, og jeg haaber, der vil komme det Resultat ud deraf, at man accepterer de nødvendige Betingelser for, at denne Lov ikke skal blive saa elastisk, at den gaar langt ud over, hvad den tilsigter, og kommer til at virke i modsat Retning af, hvad der maaske kunde gennemføres ved en forstandig elastisk Importregulering. — Med disse Ord skal jeg anbefale, at Lovforslaget senere henvises til en kort Udvalgsbehandling.

H. O. Hansen: Det her foreliggende Lovforslag er jo overordentlig kort. Nogle vil mene, at dette er Lovforslagets Styrke, det vil utvivlsomt Venstres Medlemmer mene; vi andre, i alt Fald jeg, mener, at det er en Svaghed ved Lovforslaget, at det kun indeholder to Paragraffer. Da imidlertid Rigsdagen staa overfor sin Hjemsendelse, og da den højtærede Statsminister i Gaar har sikret sig Medvirkning fra

Partierne til Gennemførelsen af dette Lovforslag allerede i Dag, vil Lovforslagets Længde neppe blive forøget. Naar vi fra vor Side har kunnet yde vor Medvirkning til dette Lovforslags Gennemførelse, saa kort som det er, er det, fordi vi formener, at Forholdene er saa ekstraordinære for de to Industrier, der her er Tale om, at man her maa anvende ekstraordinære Midler. Det er altsaa Princippet om at træde hjælpende til her, vi anerkender, idet jeg maa betone, at de ekstraordinære Midler, som her skal bringes i Anvendelse, selvfølgelig maa ophøre, saa snart den ekstraordinære Situation er forbi; og vi maa jo alle haabe paa, at denne Situation ikke vil blive af saa lang Varighed, som det syntes i Foraaret; der kunde jo være Tegn, der tydede derpaa. Et fortsat Fald af den tyske Valuta som det, der nu har fundet Sted i den senere Tid, vil jo muligt indenfor det Tidsrum, indenfor hvilket Loven skal virke, kunne bringe en Bedring i Situationen.

Om dette Lovforslag er det blevet sagt, at det er kommet overraskende for mange, og derom er der neppe nogen Tvivl. For os kom det ikke særlig overraskende, i hvert Fald kom det ikke overraskende, at Situationen udviklede sig derhen, at disse Industrier kom til at staa overfor en Katastrofe. Jeg vil i saa Henseende henvise til mine Udtalelser, da man i Efteraars- og Foraarsmaanederne beskæftigede sig med Beskatningen af den ene af de her nødvendige Brancher, nemlig Tobaksbeskatningen, og hvor Finansministeren stadig forsikrede, at en hurtig Gennemførelse af Forslaget og en Omlægning af Skattesatserne, saaledes som det var foreslaaet, vilde betyde en stærkt forøget Beskæftigelsesgrad i denne Industri. Jeg tillod mig den Gang overfor den højtærede Handelsminister at paastaa, at Finansministerens Omlægning af Skatteklasserne kun kunde have fiskale Virkninger, kun kunde have den Virkning at skaffe Penge i Statskassen, men den højtærede Minister forsikrede Gang paa Gang, at et af de Hensyn, der var virkende med Hensyn til Ønsket om en hurtig Gennemførelse, var Hensynet til en Forøgelse i Beskæftigelsesgraden. Det ærede Medlem, som med Hensyn til dette Forslag var Socialdemokraternes Ordfører, Hr. Hans Nielsen, forsikrede det samme; ligesaa det konservative Folkepartis Ordfører Hr. Drachmann. Udviklingen har vist, at dette ikke var rigtigt, men at netop de Udtalelser, jeg fremsatte, var de rigtige; Importen er øget, men Beskæftigelsesgraden er ikke øget her i Lan-